UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Ioan. Crombecii Societatis Iesv Presbyteri De Stvdio Perfectionis Libri Dvo

Crombecius, Johannes

Mogvntiæ, 1614

XX. Examinis generalis neceßitas, vtilitas, & partes.

urn:nbn:de:hbz:466:1-51132

Visual Library

darcam ſemper circumferas. Limax, cum *Similia.*
bulat, domum confert quo ſe recipiat cum 1.
et:& paſtores ouium, qui greges cuſtodiunt 2.
alia ſua conuehunt, teſte Poetarum prin-
c:

Georg. 3.

——Omnia ſecum
Armentarius Afer agit, tectumq́, laremque,
Armaq́, Amyclæumq́ canem, Creſſamq́ pharetrā.

emadmodum & boni Religioſi, vbicumque
t, Religionem ſuam circumferunt: ſicque e-
arent, vt ſemper in ſeſe inhabitent; nec ve-
tiam expectant vt ſe diſcutiant, ſed omni ho-
arca concluduntur, & ab aquis & tempeſta-
bus proteguntur. Ita loquitur Propheta: *Non* *Pſal. 90.*
odet ad te malum, & flagellum non appropinqua-
tabernaculo tuo. De hiſce tribus ſigillatim erit
quid dicendum.

CAP. XX.

Examinis generalis neceſſitas, vtilitas, & partes.

07. MAgnum eſt vulgaribus, ſi quis quar-
tam horæ partem, poſt grauiſſimas
diſtractiones, negotia, tumultus, impenden-
tam eis proponat, qua ſe recipiant in ſe, &
d DEVM redeant. *Hoc nos peſſimos facit,* *Lib. 12. epi-*
t quidam, *quod nemo vitam ſuam reſpicit. Quid* *ſtola 84.*
facturi ſimus, cogitamus: & id raro: quid fe-
cerimus, non cogitamus. Atqui conſilium futuri ex
præ-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

præterito venit. Hæc Seneca. Mirum eſt, parentes cum velint filios felicem noctem ſibi precari, de delictis veniam petere ac reconciliari, antequam decumbant: nolle tamen ipſos Deo parenti optimo, quaſi bene precari, reconciliari, eiuſque ſeſe tutelæ committere. Vere cæci ſumus in

Ioan. 9. cauſa, etſi ſat oculati videamur in noſtra. Si *cæci eſſetis*, ait Chriſtus, *non haberetis peccatum*; *vero* ô magni viri, *dicitis quia videmus: peccatum* ergo *veſtrum manet.*

Neceſſitas ac vtilitas examinis generalis:

Breue tempus incredibile frequenter momentum continet: ſi enim quis peccato letali priuatus ſomno ſe committat, & moriatur: cui

1. anima curæ erit? qui ſibi nequam, quem ſuam habiturum ſperat? At exigui ſpatij recollectio, pœnitentiæ gratiam præbet, ac reconciliationis; quo exacto ſi quis moriatur, euaſit poenas æternas, vitam adeptus eſt ſempiternam.

2. Accedit quod ſæpe mortiferæ inimicitiæ ortæ hac diſcuſſione diſſoluantur; ſine qua crimen vitæ vel amittendæ, vel alteri adimendæ te exponis: ſicq; veriſſimum eſt, quod vulgo ſolet, *Nox dabit conſilium.* orantibus nempe, ſed ſæpe ſeipſos negligentibus negat: peior ſubinde nox, quam dies præteritus, excudit con-

3. ſilia.

Liberalis item Dominus, gratitudinem videns, media quædam opportuna ſuggerit quid ſequenti luce aut agendi, aut vitandi, quod momentum maximum habeat, de quo ne cogitares quidem.

x hoc præterea capite propoſitum confitẽ 4.
ritur, & à peccatis abſtinendi: qui enim to-
lapſus obſeruat ſuos, Deumq; à ſe videt ha-
contemptui mores corrigit, & à praua con
udine peccandi recedit.

Sed & quies nocturna longe ſerenior eſt, ma 5.
na excitatio lætior,

Denique qui mane bene precari vult, bene 6.
ditari, infauſta omnia inueniet, ſi veſpera ſe-
entis auroræ diſpoſitio non fuerit: nec bonas
ne aut lætas habiturus eſt cogitationes, qui
ſtes veſperi, qui prauas habuerit, quique læ-
tés piaſq; quieturus non præparauerit. Hinc
onachis omnibus, finito Completorio, ſer-
cinatio omnis interdicitur: ſi enim ſequenti
cte in officio, vel mane in oratione, collecti
e velint, ſolitudinem ſibi oportet indicant in
nam: alioquin quidquid veſperi tractarint, vi
rint, egerint, illud primum excitatis recurret,
inanis oratio, ſoluta, ſpirituque deſtituta ha-
bitur.

Antequam ergo lectum accedas, excluſis ne
otiis omnibus, Chriſtiani poetæ Antonij ſecu
us conſilium.

Non prius in dulcem declines lumina ſomnum. *Eidil. 12.*
Omnia quam longi reputaueris acta diei. *& virg. e-*
Coram imagine demiſſe animum corpuſque *pig. vir bo-*
flecte: Deus enim, qui pater tuus eſt, quique te *nus.*
to illo die aluit, ope operaq; iuuit, id officij ex
ectat, conſideratque attente quid acturus ſis
atitudinis ergo, an vero canum more illico ad
ctũ proſilies. Si humiliter accedas, ſcito quia
deſi-

deſiderium pauperum exaudiet Dominus,cog
tationem cordis tui audiet auris eius perluben
Pſal 9. ter.

108. Huius examinis partes ſunt quin
Examinis generalis quinque partes. quarum prima eſt gratiarum actio; introdu
optima,vt in humanis ad conciliandam be
lentiam inſinuatio perelegans ad aliquid
Pars 1. Gratiarũ actio. petendum & obtinendum,ita & vt ad Deu
troducamur,aliquid petamus ,& obtinea
dicit enim S.Baſilius,orationem ordiendam
In conſtit. Monaſt.c.2 poſt initiũ. ſe à gratiarum actione:Deus namque vult
neficia agnoſci, ſibi haberi referrique gr
non modo quia id meretur ipſe, ſed quia
lis eſt , & vult per hanc viam aditum no
noua beneficia aperire,& antiqua nouis b
ciis cumulare. Vtatur ergo ſeruus Dei illa
ſtria,qua homines ad demerendum benef
ris animum vti ſolent: pſumque acceſſum
liorem reddat animi demiſſione,infirmita
geſtatis, inopiæque ſuæ commemoratione

Beneficiorum ordo triplex. Triplex vero eſt beneficiorum ordo : a
nim ſunt generalia : quorum agnoſcendo
1. Generalia. formulam capite decimo octauo , in ora
mane fundenda,numero quarto,poſuimu
2. Particularia. particularia, quæ quiſque per omnes vita
tes expertus eſt:quæ ſi non occurrant, ſub
meditatio de his inſtituenda erit, ad eorum
gnitionem excitandam; nullus enim eſt qu
ſingularia quædam beneficia, atque exim
modum receperit. Inter cetera, donum v
tionis merito primas obtinere debet, ſine
reliqua forte parum profuiſſent, eoque ce

om

ia conſeruantur, & innumera alia includun
Quando ergo tempus ſuppetit de vtriſ-
aliquid coram Deo commemorandi, id
eo gratum eſt, & nobis admodum vtile ac ſa
re.

n hac tamen parte potiſſima ratio habenda *3. Beneficia illo die accepta.*
orum beneficiorum, quæ eo die nobis col-
ſunt; quorum alia temporalia, alia vero cor- *Partitio 2.*
alia, alia denique ſpiritualia ſunt: & qui-
n vel quia recenter animo, corpori, aut ratio
us nonnulla acceſſio facta eſt; vel quia, ne
nnum aliquod inferretur, diuino munere
rum. Quædam à Deo veniunt proxime, *Partitio 3.*
inſpirationes, auxilia ſpecialia ad res arduas
ficiendas, victoria contra graues tentatio-
refectio ſpiritualis per Sacramenta: quædã
ab hominibus in nos deriuantur, quos ta-
n vt Dei manum reputari decet, & ab ea no-
per eos porrigi merito opinari; ſicut ce-
a quæ nobis à creaturis erogantur, vt eſt ci-
veſtitus, ſenſuum recreatio. De his agendæ
iæ ſunt.

Sed maxime illa ad memoriam reuocanda ac *Partitio 4.*
ferenda, quæ Deo matutino tempore infimis
ecibus commendaueramus, perſpicimuſque
bis proſpere eius beneficio ſucceſſiſſe. Verbi
ratia: Sacerdos animarum curam gerens, *Schema perelegans gratiarum actionis.*
ram Epiſcopo ſuo cauſam dicturus, ſtatuit eo
quo proficiſcitur, de peccatis confiteri, Sa-
um facere, modo copiam Confeſſarij ha-
at; infirmo extrema Sacramenta miniſtrare:
præterea ex officio, ante diſceſſum, pax cum
duo-

duobus ſubditis componenda : eorum ab al
quo ad mortem decumbente eleemoſyna in
pi cuidam poſtulanda : conueniendus eſt in
nere vir militaris iracundus ac ferox : cum
ſi prandeat ; non paruum periculum imm
ebrietatis ac iurgiorum : eodem loco m
quædam, qua familiarius nonnumquam
eſt, adeunda: denique neceſſe eſt ſobrium c
parere coram Epiſcopo ſuo, ac cauſam a
gloriam pro conſeruatione cultus Eccleſi
tueri. Hæc ſingula ſerio mane Deo com
dat, interponit preces B. Matris, Patro
Angeli tutelaris : dumque ſingula aggre
ſtans ſuper cuſtodiam ſuam, accedit cum
re & ſui diffidentia ; ſpem tamen omn
Deum collocat, eumque inuocat interna
tenſiſſima prece. quid ſequitur tandem? o
ei cedunt ex voto : nam occurrit Sacerdos,
magno ſolatio ſuo confitetur; celebrat, c
que feliciſſime conficit. Veſperi, ante
quieſcat, nonne eidem ſufficiens gratias a
materia ſuppetit? Omnino. Repetat itaq
omnia, & Domino Deo, à quo auxilium
eſt, accepta referat. referet magna ſua co
tione, gratiarumque augmento: ſimulqu
gna ei lumina affulgebunt, quibus vid
poſterum qua ratione & pericula fugere,
ficultates ſuperare, & Deum in omnibus
rere debeat; qui, cum liberaliſſimus atque
mus ſit, liberalem manum fideli ſeruo lar
riet, eiuſque fidei maiora talenta co
det, idoneumque reddet ad præcla
ra

aliqua munera deinceps obeunda. *Pars. 2.*
. Secunda examinis huius pars eſt , vt à
o petamus auxilium ac lumen, quo defectus
peccata eo die commiſſa cognoſcamus : cæ-
nim ſumus in propria cauſa. Amor noſtri, *Cauſa cur*
φιλαυτία dicitur, oculos proprios claudit, ne *in peccatis*
ores videamus noſtros , clariſſime vero alie- *propriys co-*
s. Paſſiones quoque aliam rebus ſpeciem *gnoſcendis*
ferunt, & alio circumdant indumento, quam *hallucine-*
atura ipſa veſtiuntur : vt qui vitrum rubeum, *mur.*
ide, cæruleum viſui opponit , vitri colores,
m rei, recipiet. Iudicium quoque noſtrum 1.
nd raro aberrat, ac ſæpe vi trahentis volun-
is atque appetitus aliter ſtatuit quam par ſit. 2.
rum deinde, quas optamus , amor conciliat
inionem erroneam , noſtriſque conceptio- 3.
bus & operibus ſeſe immiſcet fraudulenter,
que efficit vt aliter opinemur quam deceat. 4.
uratadhuc , & ſæpe , animi commotio, ex re-
nti iniuria vel vera vel apparente excitata; 5.
e facit vt alios condemnemus , nos ipſos iu-
ficemus. Id etiam proprium atque heredi-
rium à parentibus accepimus , vt ſemper nos
cuſemus, culpas transferamus in alios : ſed 6.
i fruſtra coram Deo, cuius ſenſus falli non po-
ſt. Seneca hoc argumentum ſapientiſſime
tractat. *Quid enim,* ait, *melius ages, quam vt me-* *Lib.6. epiſt.*
rem teipſe quotidie facias ; vt aliquid ex erroribus *51.*
as; vt intelligas tua vitia, quæ putas rerum? Qua-
m enim locis & temporibus adſcribimus : at illa, quo-
que tranſierimus, ſecutura ſunt. Harpaſten vxo-
mea fatuam ſcis hereditarium onus in domo mea

remanſiſſe: ipſe enim alieniſſimus ab iſtis prodigiis ſ
Si quando fatuo delectari volo , non eſt longe m
quærendus : me rideo. Hæc fatua ſubito deſiit vide
Incredibilem tibi narro rem, ſed veram. Neſci
ſe cæcam. Subinde Pædagogum ſuum rogat v
gret : ait domum tenebroſam eſſe. Hoc quod
la ridemus, omnibus nobis accidere liqueat tibi.
mo ſe auarum eſſe intelligit, nemo cupidum. C
men ducem quærunt : nos ſine duce erramus,
cimus , Non ego ambitioſus ſum, ſed nemo ali
mæ poteſt viuere. Quid nos decipimus? non eſt
ſecus malum noſtrum; intra nos eſt, in viſceri
ſedet: & ideo difficulter ad ſanitatem peruenim
nos ægrotare neſcimus. Hactenus Seneca.

7. At difficultatis huius caput eſt , quo
gratia & lumine cæleſti in hiſce natura d
ideo ad miſericordiam eius confugiendum
que punctum hoc tanti momenti , quan
quæ ex eo pendeat: ex cognitione nempe
hauriuntur medicinæ quærendæ conſilia
media, ſalus, & incolumitas. Quare, ſi pa
negligenter tractetur, quod ſupereſt exa
non ſuccedet.

Viri ſancti ſtatum ſuæ conſcientiæ facile cognoſcunt.

Eminentes gratia & ſanctitate viri vix d
cogitant, aut ad orandum accedunt, quin
ſtatum ſuæ conſcientiæ perſpiciant ex a
dantia diuini luminis. vnde D. Franciſcus
mo Cardinalis cuiuſdam cum Romæ ho
retur, nocte concubia, crudeliter à dæmo
flagellatus & contuſus , quærebat apud ſe
tanta poteſtas dæmoni à Deo conceſſa
Peccatis ſuis primum adſcripſit; tamen co
D

ſe diſcutiens, cum nihil inueniſſet, ſociis
go vero, per miſericordiam & gratiam Dei, non
ſco me in aliquo deliquiſſe, quod per confeſſio-
& ſatisfactionem non eluerim: imo per miſericor-
ſuam hoc donum contulit mihi Deus, vt de omni-
, in quibus placere vel diſplicere ipſi valeo, in ora-
claram cognitionem recipiam. Verum perſæpe i-
riter peccat vel perfectus Religioſus; vnde cum non
ſcit peccatum ſuum, caſtigatur à diabolo, tam-
ratore diuinæ iuſtitiæ, vt diligenter videat & con-
et interius & exterius ea, in quibus offendit: quia
amore ſingulari Dominus proſequitur, nihil eis
c vita relinquit inultum. Ita Iacobus Epiſco-
s Genuenſis in eius vita. Bene monet D. Frā-
us: nam & Dauid eminentis erat ſanctita-
, & tamen multis diebus adulterium ſuum
agnouit, imo eidem homicidium adiecit;
in peccato perſeuerans, ante nuptias cum 2.Reg. 11.
thſabee celebrauit, quam de ſcelere purgan-
cogitarit. Quare non immerito gratia à Deo
noſcendorum delictorum petenda eſt, ſine
cæci remanemus.

Tertium caput examinis in diſcuſſione
nſcientiæ conſiſtit: in quo illud primo ſta- Part. 3.
ndum, vt te coram Deo conſtituas, qui nouit
id in te ſit, & quomodo id à te vel admiſſum
rit, vel neglectum: deinde te tibi ipſi accuſa-
em iudicemque denunties, Dei cauſam
urum ac vindicaturum. Scias etiam, nihil
eſſe certius quam quod D. Paulus pronun-
it: *Si noſmetipſos diiudicaremus, non vtique iudi-* 1.Cor. 11.
remur. Dū iudicamur aūt, à Domino corripimur, vt

Pſal. 140. *non cum hoc mundo damnemur.* Ora cum ſancto R
ge: *Non declines cor meum in verba malitiæ, ad ex*
ſandas excuſationes in peccatis : ſed *corripiat me iu*
in miſericordia, & increpet me; oleum autem pecca
Modus examinandi conſcientiã *non impinguet caput meum.*

Addam tamen & illud, quod diſcuſſio ib
debeat eſſe nimis exacta: nec ſi emungas, v
clas ſanguinem. Si quid non occurrat, vtere
na fide, confidens quod, ſi quid eſſet quod
diſpliceret, illud tibi vel conſcientia vel D
pſe ſuggereret. Quare minus prudenter a
illi, qui ad minutula quædam hærent, & ſe
gunt plus æquo. Sed ſi diſcurſu facto ſuffi
nihil occurrat ſingulare, ad alias partes exa
tranſeant, &, conuerſo ad Deum ſermone
ter tempus traducant: alias tales, tædio
cti, cum nauſea ad examen hoc redeunt
conſuetudine inducta, à principio ad f
vſque inaniter horam illam tranſmittunt.

III. Verum ne otio locus relinquatur c
tuamus examinanti occupationem ſuam,
Participationes ſeu occupationes examinis. bus quibuſdam diſtinctam. Prima eſt, v
gites quid mente, ore, opere deliqueris.
cunda, quid erga Deum, quid erga proxi
quid in te denique admiſeris in Dei obſ
I. multa occurrunt, in quibus delinqui p
2 In oratione & meditatione obſerua an d
Nota. cte, otioſe, curioſe, tepide egeris: a
citamenta adhibueris; an virtutem, q
in te inſerere ſtatuis, delegeris: an ſentent
identidem eo die conſiderandam ſubd
ris: quæ ſeptem, ad memoriam, huius ve

ctivs, literis inicialibus comprehen-
tur,

ſſis tertia proponit quæ omiſſione, (ſi alio- 3.
curam geris, vel caritas aliquid à te exege- 4.
quæ rurſus cõmiſſione perpetraris. Deinde
currepe r horas diei ſingulas; ſi præſertim oc-
pationes, diſtractiones cõmotiones fuerit ve-
mentiores. Si vero perpetuo ſtudiis vel ſacris
eris occupatus, examina intentionẽ & ſcopũ,
an Dei tuiq; ſubinde memor fueris. Exige de- 5.
que à ſenſibus tuis, qua ratione officio functi
t: an lingua effrenis, an oculi profani ac
gabundi, an decorum in corpore ſeruatum,
modeſtiæ habita ratio. Poſtremo, quid- 6.
d ſit, da operam ne tempus inutiliter tranſi-
: quare, vbi nihil amplius occurret, ad quar-
m examinis partem animum conuertas. Su- 7.
omnia tamen vide an propoſiti matutini te
fueris, nota errores ac lapſus: præſcribe tibi
nam: conſidera occaſiones oblatas vel pec-
di, vel bene agendi; & te eo loco & ſtatu, quo
ne coram Deo eras, cum propoſitum tuum
eres, reſtitue.

Sequitur, ordine naturæ, confeſſio humi *Pars 4.*
coram Deo veniæque deprecatio, (quæ pars *Veniæ de-*
arta examinis eſt) cum peccatorum deteſta- *precatio.*
ne: ex cuius efficacia colliges quantum ti-
peccata tua diſpliceant, quantum Deum tuũ
gas. Beatæ illæ Luthgardis, Catharina
nenſis, Maria Ogniacenſis, ſic peccata
nialia deflebant, vti grauiſſimi peccatores ac
ones, ad Deum primum conuerſi latroci-

nia ſua ac ſcelera immania deteſtantur: videbant
enim hæ ſanctæ animæ peccati, quantumcum-
que exilis, deformitatem; Deumque offend
qui ſumme diligendus eſt, & cui ſummop
obſtricti ſumus: nec ignorabant pœnitudi
hanc ſummopere Domino placere: qui, ſi v
lacrymas noſtras, obuius accurrit: & ſicut
tem filiolum complectitur mater, ſic & p
Iſaia. 66. mus Dominus ſuper genua blandietur n
gratias augebit, robuſtioreſque ſpiritu eff
Ex parte tamen noſtra officio deeſſe non
mus veri pœnitentis: ſed, vt vindices diuin
iuriæ, à nobis pœnas expoſcere.

In Concilio Toletano decimo mem
In Concil. Tolet. 10. in decret. pro Potamio Epiſcopo: incipit Aſſumere. præditum, Potamium quendam Epiſco
Brachienſem extitiſſe, qui cum ſemel ta
tactu femineo (vt loquitur Concilium) fo
ſet, ipſe ſe primum in ergaſtulo, nullo coge
incluſit, atque nouem menſium pœnite
egit: deinde Concilio, quod Toleti celeb
libellum accuſatorium contra ſe porrexit,
peccatum admiſſum prodebat ſponte. P
vero Concilii perpetuam pœnitentiam,
ad viueret iniunxerunt; vt nimirum perp
in obiectis officiis deſeruiret: nihilom
affirmarunt humanius ac benignius cum i
ctum, quam antiquorum canonum ſeu
pateretur. Egregium pœnitentiæ exemp
Potamius hic præbuit, optimeque ſibi co
Iob. 6. luit: nam (vt ait Iob) *qui timent pruinam, irru
per eos nix.* qui enim exiguas pœnas breueſq
ſteritates reformidant, in pœnas atrociſſima

lon

giſſimas, vel ignis purgatorii, vel æternæ ge-
nnæ, ſæpe incurrunt. Salutare ergo conſi-
n eſt, & peccata maximo dolore, quantum-
que leuia, deteſtari; & ſibi pœnam aliquam
ponere. Hæc, quæ diximus hactenus, vna
tentia elegantiſſime Seneca comprehendit. *Lib. 3. epiſt. 28.*
, ait, *peccare ſe neſcit, corrigi non vult. Depre-
das te oportet, antequam emendes. Quidam de
s glorìantur. Tu exiſtimas aliquid de remedio co-
re, qui mala ſua virtutum loco numerant? Ideo,
tum potes, teipſum argue. Inquire in te. Accuſa-
s primum partibus fungere; deinde Iudicis; nouiſſi-
Deprecatoris: aliquando te offende.* Et hæc quidē
neca. Nec pudeat nos Ethnicum ſequi, opti-
præcepta tradentem; cum ea non modo vi-
mus ex Chriſti, cuius religionem profite-
r, legibus, ſed etiam ex ipſis naturæ humanę
tibus depromi.

Vltimum quod in examine conſideratur,
emendationis propoſitum: quæ pars adeo *Pars 5.*
eſſaria eſt, vt, quidquid ante egeris, nihil *Propoſitū*
e hac parte proſit; etiamſi Sacramenti mini- *emendationis.*
rium acceſſerit: nullum enim peccatum re-
ttitur, quamdiu quiſpiam complacentiam
ccati retinet, & à vitio ceſſare renuit. Dan-
vero opera eſt, vt non tantum virtute pro-
ſitum iſtud adeſſe cenſeatur, ſed vt etiam actu
ram Deo exprimatur: hoc enim magnam
m habet ad permouendum eum, cui iniuria il-
a eſt. Nec quidquam eſt, quod ad patrem pla-
ndum filius adferre poſſit efficacius, quam ſi
omittat id, in quo deliquit, ſibi numquam

amplius euenturum. Hactenus de examine ge-
nerali, nunc ad particulare veniamus.

Cap. XXI.

Examinis particularis nomen, vſus, ac condiciones.

114. Plis mentibus hoc exercitationis
examinis generalis genus placet
dem, videntque momenti grauitatem, ei
vtilitatem: ſibi tamen aliquid in eo deſid
autumant: quod cognoſcatur defectus
tium, remedia nulla adhibeantur: quod t
lumine naturæ conſtat ſubſequi debere, &
rectionem ſubſtituendam eſſe, auctore Sen
Senec. li. 3. de ira, c. 36. qui de Sextio viro honorato ſcribens, eum
iuſmodi ſeuocatione rationumque ſubdu
ne vſum fuiſſe, his verbis teſtatur: *Animus*
Examinis particularis vtilitates. *die ad rationem reddendam vocandus eſt.* Fa
hoc Sextius, vt conſummato die, cum ſe ad noctur
quietem recepiſſet, interrogaret animum ſuum:
hodie malum tuum ſanaſti? cui vitio obſtitiſti?
parte melior es? Deſinet ira, & erit moderatior
1. *ſciet ſibi quotidie ad iudicem eſſe veniendum. Qu*
go pulchrius hac conſuetudine excutiendi totum
Qualis ille ſomnus poſt recognitionem ſui ſequi
2. *quam tranquillus, altus, ac liber!* Hæc Sen
qui cum pulcherrimas diſcuſſionis huius v
tates adferat; tum illud vrget maxime, vt m
rum vitiorumque fiat correctio: quæ non ita

voto